Nieuws van Sizanani

Alfabetisering en ondernemerschap
De (vrij nieuwe) naai- en alfabetiseringsgroep bij kwaGrace heeft nu 16 leden. Onlangs kregen ze de eerste bestelling van schooluniformen binnen. Ze zijn zo blij dat ze de school, als dank, twee uniformen gratis zullen schenken. Die uniformen kunnen dan aan de allerarmste kinderen gegeven worden. De naaigroep bij Machanca gaat gestaag door en wacht nu zelfs op een bestelling van een school, zo'n 60 km verderop.
Uit alle alfabetiseringsgroepen, slaagden 159 leerlingen voor hun toetsen. Dit zijn toetsen in Zulu, Engels, rekenen en ondernemersvaardigheden. Verder slaagden er 41 vrouwen voor verschillende toetsen in naaien.

Jeugdwerk en opvoedingsvaardigheden
De cursus lifeskills (levensvaardigheden) gaat op drie scholen en in een kerkelijke jeugdgroep verder. Ook is er een nieuwe groep. Leerlingen die de cursus bijwoonden op hun lagere school, gingen in januari naar de middelbare school. Zij vonden het erg jammer om dan het contact met onze jeugdwerker te verliezen: "Juist nu we naar de middelbare school gaan, komen er vast allerlei problemen op ons pad." Voor hen organiseren we nu een terugkomdag in de vakanties. De laatste keer waren er 14 jongeren: 4 jongens en 10 meisjes. Ze mochten onderwerpen opschrijven die ze graag willen bespreken. Daar kwamen o.a. de volgende vragen uit: Wat doe je als je vrienden ineens gaan roken of andere kinderen pesten? Wat moet ik doen als ik zelf gepest wordt ? Verder vertelden de meisjes dat oudere jongens op school, hen steeds vertellen dat ze van hen houden. De meisjes vinden dat vervelend en zijn bang. Ook wilden ze weer praten over tienerzwangerschappen.

Op de lagere school waar deze kinderen vandaan komen, zijn we bezig met talks voor de ouders, een soort van praktische lezingen. Zo is er op ouderavonden doorgesproken hoe je op een goede manier over HIV/AIDS kunt praten. Aan de hand van een model van een tafel met vier poten werd uitgelegd wat een kind nodig heeft om gebalanceerd op te groeien. Net als bij een tafel, zijn er vier 'poten': lichamelijke verzorging, liefde ontvangen, leergelegenheden krijgen en het verschil kennen tussen goed en kwaad. Als één van deze poten ontbreekt, valt de tafel om. De ouders zijn enthousiast en we gaan door met deze talks.

Van de penningmeester

Als penningmeester praat ik u graag wat over de financiële cijfers van Sizanani. Ik ga daarbij uit van onze inkomsten en uitgaven t/m oktober, waarbij we gelukkig mogen constateren dat na 2/3 van dit financiële jaar (2018) ongeveer 2/3 van de begroting binnen is. We zijn daarbij blij te zien dat giften van particulieren sterker zijn toegenomen dan we verwachtten. Zelf denken we dat het bezoek van Tjeerd en Marga Baron daar positief aan bijdroeg. Helaas namen de giften van kerken af, ten opzichte van vorig jaar

Financieel gezien liggen we op schema, alhoewel de laatste 2 maanden nog best een flink bedrag nodig is. Mogen we, in deze laatste weken van het jaar, ook op u rekenen?

Wat betreft de uitgaven, liggen de overmakingen naar SiSA en SET in Zuid-Afrika op schema. Wel is het zo dat SiSA minder inkomsten heeft (andere inkomstenbronnen/fondsen vallen tegen), en tegelijk meer uitgaven (o.a. vanwege een gestolen auto). Dit heeft tot gevolg dat SiSA moeilijke keuzes moet maken in projecten, bijvoorbeeld rond onbetaald verlof.

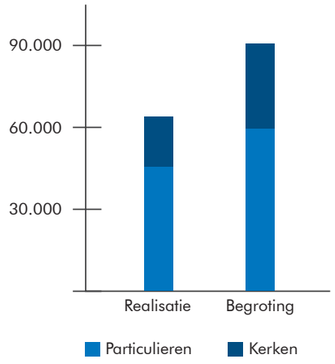

(bron: begroting 2018 en maandrapportage t/m oktober)

Sizanani biedt kleinschalig ontwikkelingswerk gerelateerd aan het zendingswerk van de NGZN (Nederlands Gereformeerde Zendingsvereniging Nqutu). Sizanani S.A. geeft cursussen op het gebied van ondernemen en alfabetisering. Ook geeft ze startkapitaal aan beginnende ondernemers. De stichting zet zich in voor aidspatienten en hun kinderen. Door EducationTrust (SET) worden studiebeurzen toegekend. Als u dit werk financieel wilt steunen, stort dan een bijdrage op bankrekeningnummer NL15ABNA0474416038 t.n.v. Stichting Sizanani te Almere.
Stichting Sizanani is ANBI geregistreerd.
Voor meer informatie zie **www.sizanani.nl**

SIZANANI LATEN WE elkaar helpen

Algemeen Nut Beogende Instelling
ANBI

Nieuws

SIZANANI LATEN WE elkaar helpen

Nieuwsbrief
December 2018

Op veldbezoek

Het werk in het veld wordt gedaan door plaatselijke medewerkers. Regelmatig bezoek ik, als manager, deze groepen en projecten. Het is belangrijk om feeling te houden met de projecten, maar het is ook belangrijk voor de medewerkers. Er wordt zo'n dag heel wat afgepraat en soms zie ik zaken die nog aandacht nodig hebben.

Vandaag ga ik met veldwerker dhr. Njilo enkele projecten bezoeken. Maar eerst pikken we een paar boeken op bij kwaLanga , zo'n 50 km vanaf Vryheid. Njilo heeft de boeken nodig om aan de nieuwe alfabetiseringsgroep bij eSbongile ook een cursus kippenhouden te geven.

Na dit bezoek rijden we verder naar Machanca. Daar bekijken we een groentetuin. Er is weer wat geplant in de tuin en er is langzaam-stromend water. Regen is er nog niet genoeg. We benadrukken opnieuw dat er rond de groenteplantjes gedroogd gras gelegd moet worden, om verdamping van het water tegen te gaan. Ook gaan we naar de plek waar een kippenhuis staat. Vanwege diefstal is het al een tijdje niet meer in gebruik. Men ging bij huis verder met kippen houden, maar dan kunnen er maar een klein aantal gevoerd worden. Nu is er geld van een sponsor voor een hek: het is mooi om te zien hoe enthousiast ze werken aan een omheining. Het stuk land waar een hek omheen komt, is redelijk groot. Daarnaast hebben ze plannen om groentes te planten en om varkens te gaan houden. We hopen dat de dromen van deze groep uit zullen komen.

Daarna rijden we verder naar Mahlungulu, zo'n 50 km verderop. Daar bezoeken we het nieuwe kippenhuis. Deze mensen hielden eerst kippen in een rondavel. Maar de verkoop ging zo goed, dat er meer ruimte nodig was. Gelukkig is er een sponsor gevonden voor een groter kippenhuis. De vrouwen van de groep komen ons enthousiast tegemoet en tonen dankbaar hun nieuwe gebouwtje. Het kippenhuis is nog niet af; er moeten bijvoorbeeld nog canvas-gordijnen opgehangen worden. De vrouwen behelpen zich zolang met dekens. Zo kunnen ze toch vooruit. Er zijn 180 kippen van 3 weken oud. Nu ze meer kamers hebben, zijn er ook alweer 150 kuikentjes bijgekomen. Zo houden ze een regelmatig aanbod van volgroeide kippen en hoeven ze geen kopers meer weg te sturen. Het verdiende geld gaat in eerste instantie naar de bank, want ze willen nog verder uitbreiden. Maar de leden van de groep krijgen elke maand ook een paar kippen of geld. Verder sparen ze, zodat de vrouwen in januari het schoolgeld, schooluniformen en -benodigdheden voor hun kinderen kunnen bekostigen. Dat maakt een groot verschil! Nu hoeven deze grote uitgaven niet meer ten koste van de huishoudpot te gaan.

Water oogsten voor de groentetuin, Barklieside

Vervolgens rijden we zo'n 20 km verder, naar Barklieside. Daar bezoeken we de grootste groentetuin. Er zijn vier vrouwen actief bezig. Er zijn spinazie, kool, uien, bieten, paprika's, zoete aardappels, wortels en wat sla geplant. Deze tuin is aangesloten op een bron. Het heeft nog niet veel geregend en het water in de bron staat laag. Er komt maar een dun straaltje uit de kraan. Maar de vrouwen laten de kraan lopen zolang ze in de tuin zijn en vullen dan allerlei containers met water. De families van deze vrouwen hebben dagelijks verse groente en er wordt ook verkocht aan de gemeenschap. Wij doen ook een duit in het zakje. Njilo maakt vanavond iets met uien en wij eten verse spinazie.

Marga Baron, Sizanani Zuid Afrika

LATEN WE *elkaar helpen*

“Mijn ouders zijn zo arm”

Deze zin hoor ik regelmatig in het contact dat ik heb met studenten. Van de groep waar we als SET (Sizanani Education Trust) mee werken, zijn de meeste ouders arm. Een groot gedeelte van de ouders ontvangt een inkomen via een staatspensioen. Maar dan moet je tenminste 60 jaar oud zijn. Miljoenen inwoners van Zuid-Afrika zijn maandelijks afhankelijk van dit inkomen. Dan zijn er ook nog miljoenen werklozen. Volgens de radio zouden dat er meer dan 6 miljoen zijn. De regering probeert de inwoners aan

Ik weet het antwoord leerlingen tijdens levensvaardigheden les

te moedigen om zelfstandig ondernemer te worden en om zo je eigen werk te kunnen scheppen. Maar dat proces vordert erg langzaam.

De armoede zie je overal. Mensen staan op de hoek van de straat te bedelen. En dan zijn er de werkzoekenden, die aan de kant van de weg zittend, de handen opsteken en smeken om werk.

Een aparte groep mensen, zijn diegenen die in vuilnisbakken rondsnuffelen. Op de dag dat de vuilnisbakken geleegd worden, zoeken ze naar etensresten en andere spullen. Alles wat mogelijk bruikbaar is wordt uit het afval gehaald. Het is een wekelijks terugkerend ritueel. Informele nederzettingen, voor zwarte en blanke mensen, ontstaan op allerlei plekken.

En dan nog de personen die een ‘lucratieve handel’ beginnen. Daarbij worden mensen uitgebuit en wordt er misbruik van ze gemaakt. Eén van de studenten vertelde me het verhaal van zijn ouders.

Zijn moeder wilde graag nieuwe stoelen kopen voor de eenvoudige hut waarin ze woonden. Alles was versleten en kapot. Ze had nette stoelen in een winkel gezien die je alleen op afbetaling kon kopen. Dus elke maand een beetje afbetalen aan de winkel. Deze mensen beseften niet dat ze uiteindelijk driemaal het aankoopbedrag zouden moeten afrekenen. Dat vonden ze niet zo erg, ze zouden anders nooit wat kunnen aanschaffen. Op krediet kopen is hier heel normaal…

”Loan sharks zijn gewoonweg schurken.”

De eerste maanden liepen de afbetalingen goed, maar toen werd vader ziek. Hij werd afgekeurd voor zijn werk, het inkomen verminderde drastisch. De stoelen die ze op afbetaling hadden aangeschaft, konden niet meer betaald worden. Wat nu?

Pa en ma hadden gehoord van een organisatie bij wie ze geld konden lenen. Met dat geleende geld zouden ze de stoelen kunnen afbetalen. Arme mensen, ze kwamen terecht bij de zogenaamde ‘loan sharks’, anders gezegd: ‘geldwoekeraars’. Loan sharks zijn gewoonweg schurken, die vanuit een achterafstraatje opereren en gebruikmaken van de ellende waarin weerloze personen zich bevinden. Ze lenen geld uit tegen abnormaal hoge rentes met uiterst strenge voorwaarden. De leners zetten hun handtekeningen, en die gelden als bewijsstuk. Als de leners de hoge bedragen niet kunnen opbrengen, worden ze bedreigd door vriendjes van de loan sharks: ze worden aangerand, bezittingen worden uit huizen gehaald. De politie kan er niets aan doen, omdat de leners getekend hebben. De loan sharks zelf leven in luxe omstandigheden, ten koste van de arme slachtoffers. De ouders van onze student zijn de dupe geworden van deze schurken en totaal verarmd. Met moeite gaan ze door het leven. Elk maand gaat er geld naar de loan sharks. Familieleden proberen het gezin financieel te dragen. In de vakanties zijn er de grootouders, die nog voor de student kunnen zorgen. SET helpt deze student om een diploma te halen. Als hij daarmee werk gevonden heeft, worden hopelijk de huiselijke omstandigheden beter.

Yt Keesenberg

LATEN WE elkaar helpen

Van de voorzitter

U zult misschien denken: “Daar is ‘ie weer, de nieuwsbrief van Sizanani. Wat fijn dat zij ons, als donateurs, steeds weer op de hoogte willen houden over het diaconaal ontwikkelingswerk in het Nqutu-district in Zuid-Afrika.” Inderdaad, graag willen wij u weer informeren over dit werk. Werk dat niet echt ‘wereldschokkend’ te noemen is. Toch hopen wij dat u dit werk financieel wilt blijven steunen.

Maar, vraagt u zich misschien wel af: “Wat levert die steun nu eigenlijk op? Is het niet gewoon water naar de zee dragen?” Nou ja, naar de zee… Eerder water op verschroeide en gescheurde aarde. Die beelden kent u vast wel. Zelfs in Nederland hebben wij met deze droge zomer de aarde zien uitdrogen en scheuren. Maar toch weer even terug naar die vraag wat het nou oplevert. Het steunen van het diaconaal ontwikkelingswerk dat Sizanani heet.

Onze jeugdwerker Sindi, spreekt ouders toe.

Laten wij elkaar helpen. Elkaar? U zult zich misschien afvragen waar ‘zij’ - onze zussen en broers in Nqutu - ons dan mee helpen? Het kost ons alleen maar geld, toch? En elke keer weer! Zo’n gevoel dat je krijgt wanneer er ’s avonds tegen etenstijd aan de deur gebeld wordt. Ja hoor, alweer een collectant. Houdt het dan nooit op?

Nee, het houdt nooit op! Armen en behoeftigen, weduwen en wezen, vluchtelingen en verschoppelingen, ze zullen er altijd zijn en onze hulp nodig hebben. En dat geldt misschien ook wel voor onze broers en zussen in het Nqutu-district. Want dit district is één van de armste gebieden in Zuid-Afrika. KwaZulu-Natal, waarin het Nqutu-district gelegen is, is één van de armste delen van het land. Met uitzondering van de grote steden Durban en Pietermaritzburg. Natuurlijke bodemschatten zijn er niet of nauwelijks en de werkeloosheid is er aanzienlijk hoger dan elders. Ook vanuit de regering is er vrijwel geen belangstelling voor dit achtergebleven gebied. De infrastructuur is slecht, het onderwijs is minder bedeeld dan in andere provincies. Het investeringsklimaat voor de vestiging van productielocaties en overheidsinvesteringen zijn dan ook bedroevend. In het Nqutu-district komt dit schrijnend naar boven. En er zijn geen tekenen die erop wijzen dat dit op afzienbare termijn gaat verbeteren.

Uitgerekend hier is onze kerk jaren terug gestart met zendings-, diaconaal- en ontwikkelingswerk. “Stom, stom, stom,” zou de zakenman zeggen. “Als je ergens in investeert, moet je wel zeker weten dat je het dubbel en dwars terugverdient. Dat is pas zaken doen!”

Tijdens onze laatste bestuursvergadering heb ik, naar onze vaste gewoonte, geopend met ‘woord en gebed’. Ik las een stuk voor uit Lucas 14. Om precies te zijn: Lucas 14:1 en 7-15. U kunt het nog eens nalezen.

Juist dit gedeelte was mij ingegeven. We zouden spreken over de toekomst van het werk, hoe we dat met de teruglopende inkomsten overeind zouden kunnen houden. Moeten we niet er in gaan snijden en bepaalde zaken afstoten? En dan lezen we de woorden van Jezus over ‘wie zichzelf verhoogt of wie zichzelf vernedert’.

U weet ongetwijfeld hoe dat afloopt. Maar Jezus spreekt ook over het uitnodigen van arme mensen voor een maaltijd of een feestmaal. Mensen die geen luis hebben om dood te knappen (drukken). Waarvan je nooit en te nimmer beter zult worden. Die mensen. Ja, juist die mensen moeten we uitnodigen, zegt Jezus. Mensen die niets terug kunnen betalen, niets terug kunnen doen. Niets?

Gelukkig al wie zal deelnemen aan de maaltijd in het koninkrijk van God!

Dan moet u nog even doorlezen. Er staat: “Wanneer u mensen ontvangt, nodig dan armen, kreupelen, verlamden en blinden uit. Dan zult u - ja, wij rijken dus - gelukkig zijn. Zij kunnen voor u dan wel niets terugdoen, maar u zult ervoor beloond worden bij de opstanding van de rechtvaardigen. Gelukkig al wie zal deelnemen aan de maaltijd in het koninkrijk van God!”

Ja, wie helpt nou wie?